

Arrest

nr. 287 919 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigster van X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUNDAHL *loco* advocaat B. DHONDT en in het bijzijn van de voogd en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 4 augustus 2021, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 5 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 oktober 2021 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoeksters minderjarigheid.

1.2. Op 26 september 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 27 september 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 05/08/2021
Overdracht CGVS: 19/01/2022

Je werd op 22 februari 2022 een eerste maal gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 13u43 tot 17u53. Je werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd, X, en jouw advocaat, meester Schellemans Jana loco Dhondt Benoît, waren aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud. Je werd op 28 april 2022 een tweede maal gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 09u14 tot 12u41. Je werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd, X, en jouw advocaat, meester Lundahl Laura loco Dhondt Benoît, waren aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en tot de clan Rahanweyn < Elay te behoren. Je bent geboren op X 2005 te X, Buur Hakaba, Bay. Je ging er naar de Koranschool vanaf negenjarige leeftijd. Jouw vader M. M. N. en jouw moeder J. I. A. verblijven - samen met jouw zussen/broers H., Ha., A., Am., I. en M. - volgens jouw laatste informatie nog steeds in jouw dorp Ceel Bashir.

Jouw gezin kreeg (financiële) hulp van jouw oom moederskant genaamd A. M. A., hij was tevens de Districtscommissaris van Buur Hakaba en woonde in deze stad. Op een bepaald moment, toen je van de Koranschool naar jouw huis terugkeerde, stelde jouw moeder dat jouw oom haar had gecontacteerd. Het was bijna ramadan en de echtgenote van jouw oom was ziek, jouw oom vroeg of jij hem in zijn huis wat kon komen helpen. Vanaf dan ging jij bij jouw oom gaan helpen in Buur Hakaba stad, je verbleef er alle dagen behalve op donderdag, dan ging je op bezoek bij jouw moeder, vrijdag keerde je dan weer terug naar jouw oom. Jouw oom had jou tevens een gsm met simkaart gegeven. Op een bepaald moment kwam je aan bij jouw ouderlijk huis – op een donderdag - en was jouw Koranleerkracht S. F. K. daar ook aanwezig. Hij stelde dat een jongen, verwant met hem en genaamd Ab. Mo. A., een soortgelijke gsm als de jouwe wou kopen, doch hij deze niet kon vinden. De leerkracht vroeg of jij deze jongen de volgende dag, als je naar jouw oom terug ging keren, mee kon nemen om hem te tonen waar hij een nieuwe gsm kon kopen. Je nam vervolgens op vrijdag samen met deze jongen de auto/bus, tijdens deze rit stelde deze jongen jou vragen over jouw leven, over jouw oom, hoeveel bodyguards jouw oom heeft, hoeveel mensen er in zijn huis wonen, ... Jij vond dit niet verdacht en beantwoordde eerlijk deze vragen. Je toonde deze jongen de gsm-winkel en hij vroeg jouw gsmnummer. Na enkele dagen begon Ab. jou telefonisch te contacteren, hij stelde voor een relatie te beginnen, jij stelde geen relatie te willen noch te willen trouwen. Op een bepaald moment, ongeveer één week later, belde Ab. jou wederom op, stellend dat hij in Buur Hakaba stad was en geen auto meer vond om naar huis te gaan gezien het al laat was, hij wou naar het huis van jouw oom komen en daar overnachten. Jij gaf aan dat jouw oom niet zomaar iedereen in zijn huis toeliet, je kon hem dan ook niet helpen. Na enkele uren kreeg je telefoon van jouw Koranleerkracht, stellend dat je Ab. met alles diende te helpen, de leerkracht stelde vervolgens dat je vrijdag bij hem diende langs te gaan. De Koranleerkracht bracht jou er toen van op de hoogte dat hij een opdracht van al shabaab had gekregen, Ab. diende namelijk het huis van jouw oom te betreden en spullen binnen te smokkelen. Toen Ab. die bewuste nacht trachtte binnen te geraken, was hij dan ook van plan om deze opdracht uit te voeren. Gezien jij had geweigerd, diende je nu zelf deze opdracht te vervullen en spullen het huis binnen te smokkelen. Je vermoedde dat het explosieven waren, je stelde tegen jouw leerkracht dit niet te willen doen en je vertrok. Toen je net in een auto plaats had genomen om terug richting jouw oom te gaan, kwam Ab. met twee andere mannen naar jou toe. Je diende de auto te verlaten en met hen mee te gaan. Je werd naar een plaats gebracht waar al shabaab mensen vast hield, Ab. begon jou te slaan, hij sloeg jou met ijzer op jouw hoofd, waarop je flauw was gevallen. Vervolgens kwam de Koranleerkracht langs, stellend dat je werd vastgehouden omdat je eerder hun voorstel had geweigerd. Je mocht tevens niemand vertellen dat zij leden van al shabaab waren, noch dat ze spullen in het huis van jouw oom gingen binnen brengen. De volgende dag werd je vrijgelaten, je diende evenwel volgens de Koranleerkracht naar een plaats te gaan waar de kinderen worden onderwezen. Je werd er tijdens deze week onderwezen over de religie, er werd ook gesteld dat jouw oom één van de ongelovigen was, tegen de religie en al shabaab was en slecht werk verrichte. Na deze week mocht je terug bij jouw oom gaan, er werd jou verteld dat Ab. naar het huis van jouw oom ging komen, jij diende te zeggen tegen jouw oom dat jullie een relatie hadden. Toen je bij jouw oom aankwam, heb je hem alles verteld.

Jouw oom kon Ab. identificeren, hij wist dat deze man reeds werd gezocht door de overheid, deze jongen had immers al veel mensen vermoord. Na enkele dagen kreeg je telefoon van Ab., hij ging die dag naar het huis van jouw oom komen, hij ging spullen meebrengen, jij diende jullie relatie te bevestigen. Jullie gingen elkaar eerst ergens buitenshuis ontmoeten en samen naar het huis van jouw oom gaan, je verwittigde jouw oom die op zijn beurt de overheid contacteerde, Ab. werd vervolgens gearresteerd. Enkele uren later contacteerde jouw Koranleerkracht jou, zich afvragend waarom jij de jongeman aan de overheid had doorgespeeld, je was dan ook volgens hem een spion. Je kreeg vervolgens telefoontjes van verschillende nummers, je werd door de Koranleerkracht ook bedreigd. Op een dag ging je naar de winkel naast het huis van jouw oom, toen je terug thuis kwam, vertelde jouw oom jou via de telefoon dat er een ander meisje werd gearresteerd aan de winkel, gezien men dacht dat jij het was. Je diende van jouw oom binnenshuis te blijven, jouw oom kon jou evenwel niet langer beschermen, na een paar dagen kwam een man foto's van jou maken, nog enkele dagen later kwam hij jou halen. Je ging mee met hem met een auto, het was toen 01 augustus 2021. Je kwam in België aan op 04 augustus 2021 en je diende de volgende dag een asielaanvraag in.

Je legt ter staving van jouw asielaanvraag volgende documenten neer: een attest van Fedasil d.d. 12 januari 2022; een medisch attest d.d. 27 april 2022; een "Requisitorium Consult" d.d. 27 april 2022, een voorziene afspraak op 17 mei 2022 en een attest d.d. 17 mei 2022 (allen in de "Polyclinic of the Institute of Tropical Medicine" bij Dr. Caluwaerts) en een attest d.d. 14 februari 2022 van Gynaecoloog Dr. Firas Cha'ban.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet - begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Je haalde verder bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog aan dat je pijn had aan jouw borstkas en aan jouw hoofd en dat je ook rugproblemen had (zie "Verklaring DVZ" d.d. 17 januari 2022 p. 11). Er werd jou dan ook tijdens jouw eerste persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal d.d. 22 februari 2022 gevraagd of je al wat beter was, waarop je aangaf "enkel soms" (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 22 februari 2022 p. 4, hierna genoemd cgvs 1 p. 4). Er werd jou toen ook gevraagd of je medicatie nam voor deze medische problemen, wat je bevestigde (cgvs 1 p. 4). Je gaf verder nog aan dat je het gevoel had dat deze medicatie wel degelijk hielp (cgvs 1 p. 4). Je had tevens reeds voor jouw eerste onderhoud d.d. 22 februari 2022 een attest van Fedasil d.d. 12 januari 2022 voorgelegd, waarin er werd gesteld – door X, een contextueel systematisch counselor – dat je sedert eind oktober 2021 één keer per week of één keer per twee weken bij haar op gesprek kwam, omwille van ernstige psychologische stress ten gevolge van jouw vlucht uit en gebeurtenissen in jouw thuisland Somalië en je slaapproblemen en concentratieproblemen ondervond. Er werd tijdens jouw onderhoud d.d. 22 februari 2022 dan ook gepeild naar deze medische problemen, waarbij je deze problemen bevestigde, aangaf dat je naar een vrouw ging – meestal op woensdag en één keer per twee weken - die met jou sprak over jouw stress en je het gevoel had dat deze gesprekken hielpen (cgvs 1 p. 4). Er werd jou toen verteld dat, indien je het tijdens het gesprek moeilijk zou hebben om jou te concentreren, je stress zou ondervinden, je dit zeker mocht aangeven zodat er rekening mee kon worden gehouden en er eventueel een pauze kon worden voorzien (cgvs 1 p. 4). Je bevestigde dit effectief te hebben begrepen (cgvs 1 p. 4). Toen jouw advocaat na de eerste pauze tijdens jouw onderhoud d.d. 22 februari 2022 aangaf dat je het tijdens deze onderbreking moeilijk had gehad, werd er jou gevraagd of het met jou ging, waarop je aangaf moeilijkheden te hebben om te ademen (cgvs 1 p. 9). Er werd toen gepolst of je enkel tijdens de pauze deze moeilijkheden ondervond, of dat dit nog steeds het geval was, waarop je stelde "een beetje beter dan voordien te zijn" (cgvs 1 p. 9). Er werd jou toen ook gevraagd of je een beetje water had kunnen drinken tijdens de pauze, wat je bevestigde, en er werd gepolst of je graag wat langer pauze wenste te houden, wat je dan weer ontkende, het zou geen probleem

zijn geweest (cgvs 1 p. 9). Er werd nogmaals gesteld dat, indien je jou tijdens het interview niet goed zou voelen, je dit zeker mocht zeggen, wat je wederom bevestigde (cgvs 1 p. 9). Ook na de tweede pauze – tijdens jouw eerste onderhoud - werd er jou gevraagd of je klaar was om terug te beginnen, wat je bevestigde (cgvs 1 p. 18). Toen je tijdens jouw eerste onderhoud plots aangaf dat je pijn in jouw hoofd voelde en aangaf wat water te willen drinken, ging de Protection Officer voor jou water halen, waarna het onderhoud werd afgerond (cgvs 1 p. 25). Je stelde verder op het einde van het onderhoud nog alles te hebben kunnen vertellen tijdens dit gesprek, je voelde wel pijn door jouw maandstonden, je voelde jou niet helemaal goed, ook had je rugpijn en hoofdpijn (cgvs 1 p. 25-26). De Protection Officer gaf toen aan dat zeker te begrijpen en dat dit inderdaad een lastige periode is (cgvs 1 p. 25-16). Je gaf verder nog aan dat je alle vragen goed had begrepen, doch soms niet meteen kon antwoorden doordat je dan even “weg was” door jouw hoofdpijn (cgvs 1 p. 25-26). Je zei nog dat je op sommige vragen snel had geantwoord, wat achteraf problemen zou kunnen bezorgen voor jou, de Protection Officer stelde toen dat, indien het voor haar niet duidelijk was, ze steeds de vraag had herhaald, waarop jij “ok” antwoordde (cgvs 1 p. 26). Ook tijdens jouw tweede onderhoud d.d. 28 april 2022 werd er jou gevraagd hoe het met jou ging, je stelde toen jou goed te voelen (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 28 april 2022 p. 4, hierna genoemd cgvs 2 p. 4). Er werd gepolst of de ramadan niet te lastig was, wat je ontkende (cgvs 2 p. 4). Er werd jou ten slotte nogmaals verteld dat, indien je tijdens het gesprek enige moeilijkheden zou ondervinden om jou te concentreren, je stress zou hebben, je dit zeker mocht aangeven zodat er rekening mee kon worden gehouden of er een pauze kon worden voorzien, je bevestigde dit effectief te hebben begrepen (cgvs 2 p. 4). Op het einde van het onderhoud wenste je verder niets meer op te merken of toe te voegen (cgvs 2 p. 24). Voor wat betreft het attest van Fedasil d.d. 12 januari 2022 – opgesteld door Dewulf Leiva Ann, een contextueel systematisch counselor (Fedasil) -, kan er vooreerst worden opgemerkt dat dit attest niet werd opgesteld door een gespecialiseerde psychiater-arts. Verder kan er uit het attest d.d. 12 januari 2022 slechts worden opgemaakt dat jij sedert eind oktober 2021 – en aldus op dat moment een twee tot drie maanden – ééns per week of ééns per twee weken op consultatie was gekomen ten gevolge van ernstige psychologische stress, slaapproblemen en concentratieproblemen. Er kan uit het voorgelegd verslag verder op geen enkele wijze blijken op welke manier je behandeld werd tijdens deze consultaties. Verder is het attest gebaseerd op de verklaringen die jij zelf tijdens deze ontmoetingen aflegde. Dergelijk attest kan dan ook geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van jouw eventuele psychologische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. Er werd ten slotte de dato september 2022 (nog steeds) geen recenter psychologisch attest toegevoegd, waardoor jouw huidige psychologische toestand dan ook niet verder kan worden geëvalueerd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoekster rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat jij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (cgvs 1 p. 5 en cgvs 2 p. 3), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoekster geen zicht biedt op haar reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden

besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asieloekster die over haar eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat zij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of zij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat zij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er kan vooreerst worden opgemerkt dat jij beweert tot de clan Rahanweyn < Elay te behoren en de taal May te spreken. Er werd jou dan ook gevraagd om jouzelf in het May voor te stellen, hieruit bleek dat jij wel degelijk deze taal machtig bent (cgvs 1 p. 6). Hoewel deze taal in jouw beweerde regio van herkomst te Somalië effectief wordt gesproken – meer bepaald vooral in de Zuidwestelijke Staat van Somalië (cfr. de regio's Bay en Bakool) -, kan er in dit kader worden opgemerkt dat deze taal ook in Ethiopië en Kenya wordt gehanteerd (zie info administratief dossier). Het louter spreken van de taal May kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat jij wel degelijk (recent) uit Ceel Bashir, Buur Hakaba, Bay afkomstig bent en er jouw hele leven hebt gewoond. Jouw beweerde herkomst dient ondersteund te worden door geloofwaardige, doorleefde en eenduidige verklaringen over jouw beweerde regio van herkomst, wat allesbehalve het geval blijkt (zie infra).

Verder blijkt jouw kennis omtrent jouw (nabije) omgeving uitermate gebrekkig te zijn. Jou immers gevraagd om jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir te situeren binnen Buur Hakaba district, geef je het volgende aan: "In het oosten een onbewoonde plaats, enkel grasland. Westen is een bewoonde plaats. Noorden is ook een bewoonde plaats. In het oosten, neen in het zuiden, is grasland, en is er één oud dorp. En een waterput. Neen geen waterput, een waterreservoir" (cgvs 1 p. 10). Je verduidelijkt dat het oude dorp de naam "Dugul" heeft (cgvs 1 p. 10). Vervolgens benoem je ook bepaalde plaatsen in de verscheidene windrichtingen: "Muriyo, Bariyiye, Aminey, Bulo Marihan (westen); Bacaad, Yaaq, Dhaway, Bambis en Hamal (noorden); een grasland, waterreservoir en het oude dorp Dugul, Wel Kobhan, Warti Mansur Adan, Warti Baqtile, Warti Ablele en Warti Arab Isse (zuiden) (cgvs 1 p. 10). Je vertelde nooit op deze plaatsen te zijn geweest, doch jouw vader zou jou dit hebben verteld, hij zou immers in Ceel Bashir zijn geboren en de omgeving dan ook kennen (cgvs 1 p. 11). Tijdens jouw tweede persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal werd er jou nogmaals gevraagd naar alle plaatsen/dorpen, in de onmiddellijke omgeving van jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir gelegen, waarop je het volgende stelde: "Ik zal in het zuiden beginnen. In het zuiden is een grasland, graasland, één waterreservoir (war), en een oud dorp. Die zijn Weel Kobhan, Warti Mansour Adan, Warti Baqtile, Warti Ablelye, Warti Arab Isse. En het oude dorp heet Dugul. In het oosten is een graasland ook. Hambal Goof en Ood Katinle. Warta Daban. Ajabo Qeyley. Leego is het laatste. Mag ik doorgaan? In het westen. Muriyo. Bariyiye. Bulo Marehan. En Aminey. En dan nog in het noorden. Hamal. Bacaad. Yaaq. Dhaway. Bambis" (cgvs 2 p. 8). Dit zou naar jouw mening alles zijn, deze plaatsen zouden direct rondom jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir zijn gelegen (cgvs 1 p. 8). Gepolst naar welke van deze door jou genoemde plaatsen het dichtste bij jouw voorgehouden dorp zou zijn gelegen, gaf je aan dit enkel via jouw vader te hebben vernomen, dat deze plaatsen direct rondom jouw dorp zouden zijn, je zou er evenwel nooit zelf zijn geweest (cgvs 1 p. 8). Je zou dan ook het antwoord op deze vraag schuldig moeten blijven (cgvs 1 p. 8). Jou gevraagd of je zou kunnen zeggen, als je bijvoorbeeld van jouw dorp naar het noorden zou gaan, welk dorp je als eerste zou tegenkomen, gaf je aan dit niet te weten (cgvs 1 p. 8). Er kan dan ook in dit kader worden opgemerkt dat de opsomming van de door jou genoemde plaatsen – naar jouw mening in de buurt van jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir gelegen – uiterst ingestudeerd overkomt. Je pretendeert immers deze plaatsen louter via jouw vader te hebben vernomen en deze daardoor niet (beter) geografisch te kunnen situeren, noch er meer over te kunnen vertellen, laat staan te kunnen duiden welk dorp er het dichtste bij Ceel Bashir zou zijn gelegen. Je laat evenwel eveneens volledig na om ook maar enigszins te verduidelijken binnen welke concrete context jouw vader jou deze plaatsnamen zou hebben genoemd en je slaagt er allesbehalve in om deze door jou genoemde plaatsen ook maar enigszins te linken aan of te plaatsen binnen jouw eigen leefwereld. Deze door jou ingestudeerde kennis blijkt overigens nogmaals als je tijdens jouw tweede onderhoud voor het Commissariaat-generaal dan weer wel vlot de districten binnen de provincie Bay weet weer te geven, deze zou je wederom louter via jouw vader hebben gehoord: "Buur Hakaba, Diinsoor, Qansahdhere (cfr. Qasahdhere), Bardale (cfr. Berdale) en Ufurow" (cgvs 2 p. 9).

Je gaf verder aan tijdens het begin van de ramadan in 2021 bij jouw oom te zijn gaan wonen in Buur Hakaba stad (cgvs 2 p. 20) (cfr. de ramadan begon toen op 13 april 2021, zie info administratief dossier), dit voor een drie tot vier maanden (cgvs 1 p. 18), tot jouw vertrek op 01 augustus 2021, doch op donderdag steevast van Buur Hakaba stad naar Ceel Bashir te zijn gereisd, om op vrijdag wederom richting Buur Hakaba stad te gaan (cgvs 1 pagina 7). Je slaagde er evenwel niet in om jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir tegenover Buur Hakaba stad te situeren.

Vooreerst slaagde je er niet in de richting aan te geven (cgvs 1 p. 11 en cgvs 2 p. 8). Er werden jou verder vragen gesteld over deze route en of er al dan niet plaatsen tussen Ceel Bashir en Buur Hakaba stad zijn gelegen. Jij gaf hierop vooreerst aan dat de bus onderweg zou stoppen om mensen te laten uitstappen, doch dit zouden "geen plaatsen" betreffen, er zouden misschien landbouwgronden of huizen zijn, achteraan gelegen (cgvs 1 p. 12). Jou gevraagd of er dan geen dorpjes zouden zijn geweest alwaar de bus zou zijn gestopt, ontkende je dit: "Neen, er zijn geen dorpen, maar de minibus stopt niet vaak onderweg, de mensen die van Ceel Bashir de minibus nemen, stappen enkel af in Burhakaba" (cgvs 1 p. 12). Jou gevraagd of, indien de bus nergens zou zijn gestopt in enig dorpje onderweg van Ceel Bashir naar Buur Hakaba stad, of dit dan zou willen zeggen dat er geen dorpen tussen beide plaatsen zouden zijn gelegen, bevestig je dit tot tweemaal toe (cgvs 1 p. 12). Tijdens jouw tweede onderhoud voor het Commissariaat-generaal stelde je dan weer dat er geen dorpen aan de weg zouden zijn gelegen, op de weg zou je evenwel wel degelijk huizen kunnen zien (cfr. huizen verder van de weg gelegen), je zou evenwel geen namen van plaatsen of dorpen – verder van de weg af gelegen – weten te noemen, het zou immers de eerste keer zijn geweest dat je ooit naar daar zou zijn gegaan en je zou het nooit aan jouw moeder hebben gevraagd (cgvs 2 p. 8). Er kan in dit kader het volgende worden opgemerkt. Hoewel jouw voorgehouden dorpje Ceel Bashir op de administratieve kaarten niet onmiddellijk kon worden gevonden, werden de volgende door jou eerder genoemde plaatsen wel teruggevonden: Yaaq, Buulo Bacaad (cfr. door jou Bacaad genoemd), Barariya (cfr. door jou Barariye genoemd), Mansur (cfr. door jou Warti Mansur Adan genoemd), Aminey en Dhawey (cfr. door jou Dhawey/Dhaway genoemd). Deze plaatsen liggen allemaal in elkaars buurt, waaruit dan ook logischerwijze kan worden afgeleid dat jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir eveneens ergens in de buurt van deze door jou zelf genoemde – en naar jouw mening dichtbij plaatsen – zou zijn gelegen. Het is in dit opzicht dan ook ten zeerste opmerkelijk dat jij enerzijds jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir in de buurt van deze dorpen (cfr. Yaaq, Buulo Bacaad, Barariya, Mansur, Aminey en Dhawey) zou situeren - dorpen dewelke ten zuiden van Buur Hakaba stad doch een hele eind van deze stad zouden liggen verwijderd en met tevens vele plaatsen tussen deze dorpen en de stad Buur Hakaba in gelegen -, terwijl je anderzijds dan weer zou beweren dat er geen enkele plaats tussen jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir en Buur Hakaba stad zou zijn gelegen, meer nog, van jouw voorgehouden dorp naar Buur Hakaba stad zou je met een minibus slechts een half uurtje onderweg zijn (cgvs 1 p. 11). Deze beide stellingen – ter situering van jouw voorgehouden woonplaats Ceel Bashir binnen Buur Hakaba district – zijn dan ook ten zeerste tegenstrijdig en vallen onmogelijk te rijmen. Jou met deze bevindingen geconfronteerd, kom je niet verder dan het volgende: "Ik was er nooit geweest, ik hoorde het van mijn vader. Mijn vader zei, die zijn rondom gelegen" (cgvs 2 p. 9). Nogmaals gesteld dat Ceel Bashir niet zowel in de omgeving van de door jou genoemde dorpen als tegen Buur Hakaba stad kan zijn gelegen, luidde jouw antwoord als volgt: "Ja, maar ik was nooit in die dorpen geweest, ik zei je enkel wat ik hoorde van mijn vader, vader zei me ze zijn rondom ons gelegen" (cgvs 2 p. 9). Je bleef vervolgens herhalen er nooit te zijn geweest, je zou enkel hebben gezegd wat je van jouw vader zou hebben gehoord (cgvs 2 p. 9). Jou de kans gegeven om dorpen of plaatsen rondom Buur Hakaba stad weer te geven, eventueel van horen zeggen, gaf je vervolgens enkel de districten binnen de provincie Bay mee - Buur Hakaba, Diinsoor, Qansahdhere (cfr. Qasahdhere), Bardale (cfr. Berdale) en Ufurow -, dewelke je wederom via jouw vader zou hebben gehoord (cgvs 2 p. 9). Nogmaals gepeild naar plaatsen rondom Buur Hakaba stad gelegen, stelde je te hebben verteld wat je via jouw vader zou hebben vernomen, je zou niet alles aan hem hebben kunnen vragen, hij zou immers ziek zijn geweest, hij zou jou enkel over die plaatsen hebben verteld (cgvs 2 p. 9). Nogmaals gesteld dat er mogelijks soms personen naar jouw dorp zouden zijn gekomen, of je mensen zou hebben ontmoet onderweg naar Buur Hakaba stad, en er jou bepaalde plaatsnamen zouden kunnen zijn genoemd, ontkende je dit, je zou niet kunnen zeggen van waar andere mensen zouden zijn gekomen, er zouden ook mensen van Hamar zijn gekomen, zij zouden bijvoorbeeld bij jouw burens zijn langsgekomen (cgvs 2 p. 10). Jou er nog een laatste maal mee geconfronteerd dat Ceel Bashir niet zowel in de omgeving van de door jou genoemde dorpen als tegen Buur Hakaba stad kan zijn gelegen, luidde jouw antwoord als volgt: "Ceel Bashir staat dichtbij Buur Hakaba, ik ben nooit de dorpen die ik noemde, ik ben er nooit geweest, enkel via vader gehoord. Als ik er ooit was geweest, zou ik u zeggen op welke afstand" (cgvs 2 p. 10). Gevraagd of je Ceel Bashir, naar jouw mening aldus dichtbij Buur Hakaba stad gelegen, beter zou kunnen situeren, ontkende je dit (cgvs 2 pagina 10). Je slaagt er dan ook reeds in eerste instantie niet in om jouw voorgehouden woonplaats Ceel Bashir op een éénsluitende, duidelijke en ontegensprekelijke wijze te situeren binnen het district Buur Hakaba en tegenover Buur Hakaba stad. Dit verbaast des te meer gezien je pretendeerde gedurende een drietal maanden in Buur Hakaba stad te hebben gewoond en op donderdag steevast van Buur Hakaba stad naar Ceel Bashir te zijn gereisd, om op vrijdag wederom naar Buur Hakaba stad te trekken. Hierdoor weet je dan ook jouw herkomst uit Ceel Bashir te Buur Hakaba district in eerste instantie al niet aannemelijk te maken. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat Dugule (cfr. volgens jou Dugul) dan weer veel meer ten zuiden tegenover de door jou genoemde dorpen kon worden teruggevonden, terwijl Lego dan weer ten oosten van Buur Hakaba stad – en aldus ver van de door jou

genoemde dorpen – werd gevonden. De door jou genoemde plaatsen Muriyo, Bulo Marihan, Bambis, Hamal, Wel Kobhan, Warti Baqtile, Warti Ablele, Warti Arab Isse, Hambal Goof, Ood Katinle, Warta Daban en Ajabo Qeyley werden verder niet teruggevonden. Het gegeven dat deze door jou genoemde plaatsen niet onmiddellijk werden teruggevonden op de beschikbare geografische kaarten, brengt daarom niet direct met zich mee dat zij niet zouden bestaan, doch dit neemt niet weg dat jij gezien bovenstaande opmerkingen en aldus jouw uitermate tegenstrijdige verklaringen voor wat betreft de situering van jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir binnen Buur Hakaba district, jouw herkomst in eerste instantie reeds niet aannemelijk wist te maken.

Jouw zeer gebrekkige kennis over de (nabije) omgeving van jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir, wordt verder in ernstige mate ondermijnd door de aan jou opgeworpen dorpjes, dewelke je niet wist te herkennen (info over deze dorpjes werd toegevoegd aan het administratief dossier). Zo kon je Waraabo Beedow/Bedow – een plaats onmiddellijk ten noorden van Yaaq en Buulo Bacaad en aldus plaatsen door jou zelf genoemd – niet thuisbrengen, ook Babelow/Bebelow – gelegen tussen Waraabo Beedow/Bedow en Yaaq – herkende je niet (cgvs 2 p. 10). Voor Benbesle/Banbesla - ten noorden van Waraabo Beedow/Bedow gelegen - verwees je enkel naar het door jou eerder genoemde Bambis, verder kende je dit niet (cgvs 2 pagina 10). Ook Bocole – gelegen tussen de door jou genoemde dorpen en Buur Hakaba stad - en Balaaw – gelegen tegen Bocole – wist je niet thuis te brengen (cgvs 2 p. 10). Sool – gelegen tegen Buur Hakaba stad – herkende je dan weer wel, je hoorde jouw moeder dit zeggen, het zou aldus geen vreemd woord voor jou zijn, doch je kon niet zeggen of het al dan niet een dorp zou zijn (cgvs 2 p. 10). Ten slotte Ibooto – gelegen tegen Buur Hakaba stad – wist je wederom niet te plaatsen (cgvs 2 p. 10). Het feit dat jij aan jou opgeworpen plaatsen - zowel gelegen rondom de door jouzelf genoemde dorpen en naar jouw mening rondom jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir gelegen, als op weg naar en rondom Buur Hakaba stad gelegen, een stad alwaar jij zou hebben naartoe gereisd en enkele maanden zou hebben gewoond – totaal niet weet thuis te brengen, draagt verder in ernstige mate bij tot jouw ongeloofwaardige herkomst. Dat je beweert enkel bepaalde plaatsnamen via jouw ouders te hebben voornomen, neemt niet weg dat er van jou, zelfs als toenmalig 16-jarig minderjarig meisje, enige basiskennis omtrent de omgeving van haar dorpje mag worden verwacht, temeer daar je pretendeert meermaals zelfstandig heen en weer te hebben gereisd tussen jouw dorp en Buur Hakaba stad, waardoor je niet alleen zelf tijdens deze reis logischerwijze bepaalde indrukken van de omgeving zou opdoen en geografische kennis zou verwerven, doch je normaliter ook andere reizigers van andere naburige plaatsen zou ontmoeten en hierdoor enige kennis zou vergaren.

Je slaagde er verder ook allesbehalve in om de door jou beweerde afgelegde route – gedurende ruim een drietal maanden en twee keer per week – van Ceel Bashir naar Buur Hakaba stad (en terug) op een doorleefde manier weer te geven. Je gaf aan dat je een half uur met een minibus onderweg zou zijn geweest van Ceel Bashir naar Buur Hakaba stad (cgvs 1 p. 11 en cgvs 2 p. 9 en 17). Je stelde verder deze minibus in jouw voorgehouden dorp te hebben genomen, meer bepaald op een pleintje waar kleine winkels zouden staan, de huizen zouden aan de andere kant zijn gelegen en daar zouden er ook bomen zijn (cgvs 1 p. 11 en cgvs 2 p. 9 en 17). Je zou naar dat pleintje zijn gewandeld via huizen - niet naast elkaar gelegen - en via winkels, dan zou je de weg hebben zien staan waar de auto's zich zouden hebben bevonden, ook noemde je nog een tafel waaraan een man frisdranken zou hebben verkocht (cgvs 1 p. 11-12 en cgvs p. 9 en 17). Jou vervolgens gevraagd naar de route/omgeving van Ceel Bashir naar Buur Hakaba stad, met de minibus, sprak je over een zandweg en bomen, er zouden verder – na de bomen - huizen aanwezig zijn geweest, deze zouden zich op bepaalde plaatsen hebben bevonden, je vermeldde ook een open vlakte/open plaatsen (cgvs 2 p. 11-12 en cgvs 2 p. 9 en 17). Er werd jou in dit kader meermaals gevraagd en veelvuldig de kans geboden om nog meer te vertellen over deze door jou beweerde afgelegde route - meer bepaald van jouw woning naar het pleintje te Ceel Bashir en vervolgens naar Buur Hakaba stad - en wat je er nog allemaal zou hebben gezien en opgemerkt en om op een meer gedetailleerde en doorleefde wijze te vertellen over deze door jou beweerde afgelegde route. Evenwel viel jij telkens terug in dezelfde vage en oppervlakkige beschrijvingen en gaf je telkens hetzelfde antwoord, zonder deze op jouw eigen leefwereld te betrekken.

Ook jouw verdere beweerde afgelegde weg doorheen Buur Hakaaba stad – naar het huis van jouw oom – weet allesbehalve te overtuigen. Jou gevraagd waar je dan precies in Buur Hakaba stad zou zijn afgestapt (bijvoorbeeld een bepaalde wijk), en wat je er allemaal zou hebben gezien (bijvoorbeeld bepaalde gebouwen), gaf je aan dat dit een bewoonde plaats zou zijn, waar mensen groenten aan het verkopen zouden zijn, een soort van markt (cgvs 1 p. 12). Verder zou je in een bepaalde wijk aankomen, waar er huizen zouden zijn, doch je zou de naam van deze wijk niet kunnen weergeven, je zou er immers maar een korte periode hebben gewoond en dit nooit aan jouw oom hebben gevraagd, je zou ook niet weten in welke wijk jouw oom zou hebben gewoond (cgvs 1 p. 12).

Je stelde verder van de bushalte te Buur Hakaba stad te voet naar het huis van jouw oom te hebben gewandeld, je zou niet kunnen schatten hoeveel minuten dit zou hebben geduurd, doch het “duurde een beetje” (cgvs 1 p. 12). Jou gevraagd om de weg een beetje te omschrijven, het zou immers een stad betreffen alwaar je logischerwijze bepaalde dingen zou tegenkomen, gaf je aan dat je van de bushalte naar het huis van jouw oom, huizen gebouwd van steen en ijzer, winkels, een plaats alwaar groenten zouden worden verkocht en een soort van hennadecoratie plek zou passeren (cgvs 1 p. 13). Ook voor wat betreft deze door jou beweerde afgelegde route – van de bushalte naar het huis van jouw oom in Buur Hakaba stad – werd er jou de kans geboden om een meer gedetailleerde en doorleefde beschrijving weer te geven, je verviel wederom in de reeds door jou eerder afgelegde vage en oppervlakkige verklaringen, zonder deze bij jouw eigen ervaringen en leefwereld te betrekken. Hoewel het ten zeerste opmerkelijk lijkt dat jij zelfs niet zou kunnen inschatten hoelang je van de bushalte naar het huis van jouw oom zou zijn onderweg geweest, een route die je wekelijks gedurende drie maanden zou hebben afgelegd, noch je de wijk alwaar jouw eigen oom – en aldus jijzelf gedurende drie maanden – te Buur Hakaba stad zou hebben gewoond (cfr. je zou zelfs niet weten of jouw oom al dan niet in het stadcentrum zou hebben gewoond (cgvs 2 p. 13)), noch enige andere wijken aldaar zou kunnen weergeven (cgvs 2 p. 13), blijkt jouw dermate ondoorleefdheid en dermate gebrek aan enige vertrouwdheid met Buur Hakaba stad door jouw lacunaire verklaringen over de grote berg gelegen te midden van deze stad en jouw ontoereikende kennis in dit kader. Vooreerst is het in dit kader ten zeerste opvallend dat jij deze berg, een berg waaraan Buur Hakaba stad zijn naam te danken heeft en tevens gelegen in het centrum van deze stad, niet spontaan zou vermelden wanneer er jou werd gevraagd om alles te vertellen wat je allemaal over deze stad zou weten, eventueel van horen zeggen, en wat je er allemaal zou kunnen vinden. Zo stelde je in dit kader immers het volgende: “Vanuit de plaats waar ik uitstapte tot huis van oom, ik zag huizen, een henna winkel, ijzeren huizen, groenten verkopers. Dat is alles dat ik zag. Sommige huizen zijn van steen, sommige huizen zijn van ijzer” (cgvs 2 p. 13). Jou vervolgens ermee geconfronteerd dat je toch iets meer zou moeten kunnen vertellen over een stad alwaar jouw oom en jijzelf (een tijdje) zouden hebben gewoond, namelijk wat er in de stad zou te vinden zijn en waarvoor het zou staan gekend, gaf je aan geen bekende dingen te weten, je zou al hebben gezegd wat je er zou hebben gezien en je zou het nooit aan jouw oom hebben gevraagd (cgvs 2 p. 13). Enkel wanneer de Protection Officer expliciet peilde naar het landschap van de stad en de omgeving ervan, meer bepaald bergen, rivieren, meren of waterstroompjes, vermeldde je uiteindelijk vaagweg “te weten dat er een berg zou staan” (cgvs 2 p. 14). Jou gevraagd waar deze berg zou staan, stel je daar nooit te zijn geweest, maar je zou hebben gehoord dat er een berg zou staan, het zou zelfs een naam hebben doch je zou jou dat niet meer herinneren (cgvs 2 p. 14). Je vervolgde dat deze berg in Buur Hakaba stad zelf zou staan (cgvs 2 p. 14). Gepolst of er nog iets anders rond deze berg zou zijn gelegen, gaf je wederom aan de berg niet te hebben gezien, je zou enkel hebben gehoord dat er een berg zou staan (cgvs 2 p. 14). Nogmaals gevraagd of je zou hebben gehoord of er iets rondom deze berg zou zijn gelegen, vermoedde je dat er huizen zouden liggen, je zou immers hebben gehoord dat er mensen naast deze berg zouden wonen (cgvs 2 p. 14). Je vervolgde dat je slechts over één berg zou hebben gehoord, je zou niet weten of er andere bergen zouden zijn, je zou hebben gehoord dat het een grote berg zou zijn (cgvs 2 p. 14). Jou gevraagd of je, gezien het een grote berg zou zijn geweest, deze dan van overal in de stad zou hebben kunnen zien, ontkende je dit, vanuit jouw oom zijn huis zou je deze berg niet kunnen zien hebben (cgvs 2 p. 14). Verder zou je ook niet weten of er rivieren, meren of waterstromen in deze stad zouden zijn, laat staan dat je zou hebben gehoord dat er aan deze grote berg een meer zou zijn (cgvs 2 p. 14). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat deze berg – waaraan Buur Hakaba stad zijn naam aldus te danken heeft en gelegen in het centrum van deze stad - er van ver torenhoog bovenuit steekt, wat maakt dat je deze berg absoluut niet zou kunnen hebben gemist en je deze zeker zou moeten hebben gezien, niet alleen in Buur Hakaba stad zelf maar ook in de ruime omgeving ervan (zie administratief dossier). Dat jij zou beweren enkel te hebben gehoord dat er in Buur Hakaba stad een berg zou staan, doch je deze berg zelf nooit zou hebben gezien, meer nog, je deze berg zelf niet spontaan zou hebben genoemd wanneer er jou werd gevraagd om alles over deze stad te vertellen wat je zou weten, bevestigt dan ook nogmaals de algehele ongeloofwaardigheid voor wat betreft jouw voorgehouden herkomst uit Ceel Bashir (Buur Hakaba, Bay) en jouw beweerde reis naar en verblijf in Buur Hakaba stad. Er werd jou verder ook nog geconfronteerd met jouw lacunaire kennis omtrent Buur Hakaba stad: “Gezien jouw oom Districtscommissaris van Buur Hakaba was en jouw dorp volgens jou slechts 30 minuten met de bus van de stad is verwijderd en je in de stad een tijdje zou hebben gewoond, zou je toch wel wat meer mogen weten over de stad zelf en over jouw oom, vind ik. Is er nog iets dat je mij zou kunnen vertellen, om aan te tonen dat je tot midden 2021 daar hebt gewoond, in Ceel Bashir, district Buurhakaba, en in de stad zelf?” (cgvs 2 p. 22). Jouw antwoord luidde als volgt: “Omdat ik hem niet vroeg over wat hij deed, wat zijn werk was. Ik hielp in zijn huis. Als ik iets wist van hem, zou ik het u vertellen” (cgvs 2 p. 22). Gevraagd hoe het zou komen dat je zo weinig over de stad zou weten, stelde je er maar een korte periode te hebben gewoond, tevens zou je niks aan jouw oom hebben gevraagd, je zou in zijn huis hebben geholpen en terug naar jouw dorp zijn gegaan (cgvs 2 p. 22).

Ook jouw socio-politieke kennis over Buur Hakaba stad – een stad waar je ruim een drietal maanden zou hebben gewoond en alwaar jouw oom, naar jouw mening de Districtscommissaris van Buur Hakaba, zou hebben gewoond - wist niet te overtuigen. Je vertelde dat Buur Hakaba een geasfalteerde weg zou hebben, alwaar de overheid een checkpoint zou hebben (cgvs 2 p. 11). Gevraagd of je dit checkpoint beter zou kunnen situeren, geef je aan daar nooit te zijn geweest, je zou er niet voorbij zijn gegaan tijdens jouw reis en zou geen controleposten vanuit Ceel Bashir hebben gezien, je zou dit enkel via jouw ouders hebben vernomen, dit terwijl zij erover aan het praten zouden zijn geweest (cgvs 2 p. 11). Je vervolgde dat volgens jouw moeder de mensen die de checkpoints zouden bemannen, in het bos zouden zijn, je vermoedde dat zij geld zouden vragen aan de passerende auto's (cgvs 2 p. 11). Verder zou je niet weten of Amisom in Buur Hakaba stad aanwezig zou zijn geweest, je zou er immers niet hebben gewoond, je zou enkel weten dat de overheid de macht over de stad zou hebben gehad, je zou verder vermoeden dat ze er een basis zouden hebben gehad, of een gevangenis, jouw oom zou immers hebben gesteld dat de man die jou problemen wou geven (cfr. Abdirisag), zou zijn gearresteerd en zou zijn veroordeeld tot de doodstraf (cgvs 2 p. 11-12). Je zou verder niet kunnen aangeven waar deze basis/gevangenis in Buur Hakaba stad zou zijn gelegen, ook sedert wanneer de overheid er de macht zou hebben gehad, zou je niet kunnen vertellen (cgvs 2 p. 12). Gezien je evenwel pretendeerde gedurende een drietal maanden wekelijks (meermaals) van jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir naar Buur Hakaba stad te zijn gereisd, een stad alwaar jouw oom zou hebben gewoond en tevens de toenmalige Districtscommissaris, zou je logischerwijze wel degelijk goed op de hoogte moeten zijn van de (ligging van de) checkpoints van de overheid/Amisom en zou je op net wel op een doorleefde wijze moeten kunnen vertellen over het reizen van een dorp vallend onder al shabaab naar het reizen van een stad vallend onder de overheid. Je maakt dan ook allesbehalve aannemelijk dergelijke reis te hebben ondernomen, wat verder in ernstige mate jouw herkomst uit Ceel Bashir, Buur Hakaba, ondermijnt.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat je bepaalde beperkte informatie wist te verschaffen, naar jouw mening over jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir: een klein dorp met nomadische herders en landbouwers; met "Aqal Somali/Arish huizen" (cfr. alwaar u eveneens in woonde) en telbare stenen huizen; telbare kleine winkeltjes; drie Koranscholen; één moskee; waterputten (Ceelka Barakale ofwel een manuele put met drinkbaar water alwaar u naartoe zou zijn gegaan en aan de eigenaar 5000 Somalisch geld per jerrycan zou hebben betaald), Ceelka Ali Koos, Ceelka Adan God, Ceelka Siidi, Ceelka Sohay, Ceelka Abdinur Abdi Bijje, Ceelka Mumin Bukudow en Ceelka Fanqal); jouw moeder zou er houtskool hebben verkocht aan de voorkant van jullie huis voor zo een 5000-6000 Somalisch geld, zij zou dit hebben aangekocht van mensen die dit per ezel zouden hebben geleverd (cgvs 1 p. 13-15 en cgvs 2 p. 5) -, Er kan in dit kader worden opgemerkt dat dit een vrij summiere beschrijving van éénder welk dorp (al dan niet in Somalië gelegen) zou kunnen betreffen. De verdere loutere vermelding dat jouw voorgehouden dorpje Ceel Bashir onder de macht van al shabaab zou hebben gestaan - je zou van jouw vader hebben gehoord dat zij rond 2008-2009 de macht zouden hebben genomen (cgvs 1 p. 16-18) –, zij ergens in het dorp een gevangenis zouden hebben gehad alwaar er bestraffingen zouden zijn uitgevoerd en er ook op een openbaar pleintje bestraffingen zouden hebben plaatsgevonden en de door jou gegeven beschrijving van het algemene leven onder een al shabaab bewind, (cgvs 1 p. 16-18), toont louter aan dat je enigszins vertrouwt bent met de Somalische context en al shabaab, doch weet allesbehalve aan te tonen dat je specifiek uit het dorpje Ceel Bashir, gelegen in Buur Hakaba district, regio Bay, afkomstig zou zijn. Betreffende de loutere vermelding van enkele voorvallen dewelke zich naar jouw mening in jouw voorgehouden dorp zouden hebben voorgedaan, zoals een executie van een inwoner van jouw wijk (cgvs 1 p. 16-18), een man genaamd M. W. die zou zijn vermoord door al shabaab (cgvs 2 p. 18-19), een ex lid van al shabaab die zou zijn gedood (cgvs 2 p. 19), de overheid die jouw zogenaamde dorp ooit eens zou hebben aangevallen met als doel al shabaab aan te vallen (cgvs 2 p. 21), kan er worden opgemerkt dat, wanneer er hieromtrent werd doorgevraagd, jij er allesbehalve in slaagde om meer details hierover te verstrekken en je aldus wederom enorm op de vlakte bleef en dit niet wist te concretiseren noch contextualiseren. Uit dergelijke algemene en ondoorleefde verklaringen kan er dan ook onmogelijk worden geconcludeerd dat jij effectief uit Ceel Basir afkomstig zou zijn, dit weet dan ook voorgaande uitgebreide motivering dan ook niet om te buigen, meer bepaald dat jij niet aannemelijk wist te maken effectief jouw gehele leven in Ceel Bashir, Buur Hakaba te hebben doorgebracht. Wat betreft de door jou genoemde luchtaanval op jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir, meer bepaald een aanval door de overheid op al shabaab, kan er worden opgemerkt dat jij dit opmerkelijk genoeg pas aangaf wanneer er jou letterlijk werd gevraagd naar luchtaanvallen (cgvs 2 p. 21). Hoewel er voorheen reeds meermaals was gepolst naar specifieke gebeurtenissen en/of aanvallen op jouw dorp (of de ruime omgeving ervan), is het dan ook opvallend dat je dit enkel zou aangeven als er jou expliciet naar werd gevraagd. Verder blijkt je hier wederom niet meer informatie over te kunnen verschaffen, je zou toen immers jong zijn geweest en je zou jou dit niet meer kunnen herinneren, je zou jouw moeder en vader erover hebben horen praten, over luchtaanvallen in jouw dorp tegen al shabaab, je zou niet kunnen inschatten hoeveel doden of

gewonden er zouden zijn geweest, verder zou je geen luchtaanval hebben gehoord noch gezien (cgvs 2 p. 21-22). Ten slotte de door jou genoemde droogte in 2010/2011 en in 2017 te Ceel Bashir (cgvs 2 p. 16) weet wederom bovenstaande niet om te buigen noch jouw specifieke herkomst uit Ceel Bashir, Buur Hakaba, aannemelijk te maken. Hoewel er in 2017-2018 inderdaad een droogte in ondermeer Buur Hakaba district plaats vond, komen droogteperiodes overal – zowel overal in Somalië als in andere Afrikaanse landen – regelmatig voor en weet dit aldus uw voorgehouden herkomst uit Ceel Bashir, Buur Hakaba niet te staven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Ceel Bashir, Buur Habaka, Bay. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw herkomst uit Ceel Bashir in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Ceel Bashir hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het door jou neergelegde medisch attest d.d. 27 april 2022; het "Requisitorium Consult" d.d. 27 april 2022, de voorziene afspraak op 17 mei 2022 en het attest d.d. 17 mei 2022 (allen in de "Polyclinic of the Institute of Tropical Medicine" bij Dr. Caluwaerts) maken melding van rugpijn en stellen bepaalde littekens op jouw rug vast. Er kan worden opgemerkt dat dit medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van jouw rugproblemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door jou neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door jou aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, omdat jij jouw (recent en permanent) verblijf in Ceel Bashir, Buur Hakaba, Bay, de plaats waarmee de vervolgingsfeiten die jij aanhaalt onlosmakelijk verbonden zijn, niet aannemelijk wist te maken.

Je voegt ten slotte nog een attest d.d. 14 februari 2022, van Gynaecoloog Dr. Firas Cha'ban, toe, waaruit blijkt dat jij type één bent besneden. Uit het feit dat jij een besnijdenis type één hebt ondergaan in het verleden, kan er evenwel geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid en je haalde ook geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Je stelde immers niet te weten waarom je dit voorlegde, je had een afspraak gekregen en diende naar de dokter te gaan (cgvs 1 p. 24). Jou verteld dat er werd vastgesteld dat je onder een lichtere vorm bent besneden, gaf je aan dat er jou na de controle niets werd verteld, het attest werd gegeven aan de vrouw die bij jou was (cgvs 1 p. 24). Gepolst of je er verder nog iets over wou vertellen, over het attest of jouw besnijdenis, stelde je enkel dat je tijdens jouw maandstonden veel pijn zou voelen en daardoor problemen zou ondervinden (cgvs 1 p. 24). Gezien jij aldus deze traditionele praktijk reeds ondergaan hebt, kan jou om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaanvraagster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens de onderhouden op de zetel van het CGVS d.d. 22 februari 2022 en 28 april 2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Je werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar jouw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van jouw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat jij een duidelijk zicht geeft op jouw eerdere verblijfsplaatsen voor jouw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat je niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat je een tijd in een derde land hebt verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien je het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden jij gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk hebt verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar jij voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen jij jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak jij bijgevolg niet aannemelijk dat jij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Jouw advocate, Laura Lundahl loco Benoit Dhondt, gaf op het einde van het onderhoud d.d. 28 april 2022 nog het volgende aan: "Ik alleen, er werd heel hard doorgevraagd over incidenten en de regio, het gaat over een jong meisje, ze heeft zelf maar een korte periode bij haar oom in de stad gewoond, ze gaf zelf ook aan niet zo vaak buiten te zijn gekomen, er werd haar aangeraden om binnen te blijven, het is logisch dat ze geen diepgaande kennis van de regio heeft. Desondanks heeft ze wel duidelijke antwoorden gegeven" (cgvs 2 p. 24). Verder werd er op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen jou nog de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Jouw advocate, Laura Lundahl loco Benoit Dhondt, liet d.d. 29 april 2022 – na jouw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 28 april 2022 – nog weten dat de Protection Officer erg doorgedreven vragen over jouw herkomstregio zou hebben gesteld, alsook over de stad waar jij een tijdje zou hebben verbleven, dit ondanks jouw minderjarige leeftijd. De manier van vragen stellen was dan ook volgens jouw Raadvrouw niet diegene die zijzelf noch de voogd waren gewend bij een interview van een minderjarige. Er zou dan ook bij het stellen van de vragen niet voldoende rekening zijn gehouden met jouw kwetsbaarheid en jonge leeftijd. Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat er aan jou een voogd werd toegewezen die jou bijstond in het doorlopen van jouw asielprocedure, ook werd jij op 22 februari 2022 en op 28 april 2022 op het Commissariaat-generaal gehoord in aanwezigheid van jouw voogd en raadvrouw, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende)

opmerkingen te formuleren, wat zij overigens ook hebben gedaan. Bovendien werd het persoonlijk onderhoud in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde Protection Officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Uit de notities van beide persoonlijke onderhouds blijkt duidelijk dat de Protection Officer jou tijdens het gesprek op jouw gemak heeft gesteld, heeft aangegeven dat je zelfs steeds om een pauze kon vragen indien gewenst, voldoende context heeft geboden, haar vraagstelling heeft aangepast aan jouw profiel door korte en eenvoudige vragen te stellen en verduidelijking heeft gegeven en gevraagd waar nodig. Hieruit blijkt dat de Protection Officer afdoende rekening heeft gehouden met jouw jeugdige leeftijd, kwetsbaarheid en voorgehouden profiel. Voor wat betreft de door jouw raadvrouw aangehaalde doorgedreven vragen over jouw herkomstregio (cfr. Ceel Bashir) en over de stad waar jij een tijdje zou hebben verbleven (cfr. Buur Hakaba stad), dit ondanks jouw minderjarige leeftijd, kan er nog worden opgemerkt dat er, zelfs van een minderjarig persoon met een beperkte scholing, kan worden verwacht dat zij voldoende coherente, doorleefde verklaringen kan afleggen over haar directe leefomgeving. Er kan dan ook logischerwijze worden verwacht dat jij jouw voorgehouden dorp Ceel Bashir, jouw leven daar en eventuele gebeurtenissen aldaar, op een doorleefde en gedetailleerde manier weet te beschrijven, je dit dorp correct weet te situeren binnen het district en hierover éénduidige verklaringen aflegt, temeer daar je zelf aangaf regelmatig te hebben gereisd van dit dorp naar de stad Buur Hakaba, wat maakt dat je jou buitenshuis verplaatste waardoor er zeker enige kennis van jou kan worden verwacht. De vragen werden aldus voornamelijk toegespitst op jouw verklaringen, meer bepaald als niet van de Districtscommissaris die meermaals van het dorp Ceel Bashir naar Buur Hakaba stad zou zijn gereisd en in deze stad ruim drie maanden bij deze oom zou hebben gewoond. Er werd jou dan ook - wat jouw Raadvrouw als doorgedreven vragen benoemt – veelvuldig de kans geboden om aan te tonen, vertellend vanuit jouw eigen beleving en leefwereld, dat jij effectief van Ceel Bashir afkomstig zou zijn (cfr. bijvoorbeeld door een beschrijving van de route van jouw huis naar het pleintje waar je de auto/bus nam), van jouw beweerde dorp Ceel Bashir naar Buur Hakaba stad zou zijn gereisd (cfr. op basis van de door jou beweerde afgelegde route) en je effectief in deze stad een aantal maanden zou hebben gewoond, dit op basis van zowel open vragen om jou zoveel mogelijk zelf te kunnen laten vertellen en beschrijven als op basis van gerichte (halfopen of gesloten) bijvragen, evenwel slaagde je er allesbehalve in om in dit kader te overtuigen. Er kan ten slotte nog, voor wat betreft jouw verblijf in Buur Hakaba stad, worden opgemerkt dat er inderdaad rekening dient te worden gehouden met jouw vrij korte verblijf aldaar, doch dit neemt niet weg dat je er ondermeer niet in slaagde om op doorleefde wijze de route naar het huis van jouw oom in deze stad te beschrijven, noch weet dit te verklaren om welke reden je de immens berg gelegen in deze stad, zou hebben gemist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna “Vluchtelingenconventie”), artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”), artikel 12, 15 en 17 van de Richtlijn van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (“Procedurerichtlijn”), artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 20 en 21/1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (“KB 11 juli 2003”) en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.”

In een eerste onderdeel gaat verzoekster in op haar kwetsbaar profiel, waaronder moet worden begrepen dat zij een minderjarig meisje is met een psychische kwetsbaarheid.

Eenzijds wordt beschreven hoe het persoonlijk onderhoud verliep en anderzijds wordt gewezen op de psychologische begeleiding die verzoekster kreeg en nog steeds aan de gang is (verzoekschrift, stukken 3 en 4). Zij stelt dat uit het attest van 12 oktober 2022 blijkt *“dat het momenteel erg slecht gaat met verzoekster, dat zij totaal ontredderd is, depressief is en dat een residentiële opname zich opdringt door deze ernstige situatie.”* Daarnaast vraagt verzoekster dat haar hoger belang als kind ook gewaarborgd wordt in de procedure, gelet op het feit dat verzoekster een niet-begeleide minderjarige vreemdeling is. Zij concludeert hierbij als volgt: *“Zelfs een minimale toepassing van het voorzorgsprincipe vereist dat verwerende partij op zijn minst een veel bijgesteld en minder verregaand idee heeft van wat een Somalisch meisje die Somalië en Al Shabaab ontvlucht is om bescherming te krijgen in een Europees land kan meedelen qua herkomstregio. Voorts diende verwerende partij een lagere bewijslast te hanteren, gezien de jonge leeftijd van verzoekster bij vertrek uit Somalië. Verzoekster was immers slechts 16 jaar oud en kwam amper buiten in een Al Shabaab gecontroleerde regio. Daarnaast liet verwerende partij het eveneens na om een verlaagde vervolgingsdrempel te hanteren.”*

Naast haar kwetsbaar profiel, moet verzoeksters profiel in het achterhoofd worden gehouden om te bepalen welke mate van kennis van haar herkomstregio van haar kan worden verwacht. Zij vermeldt een aantal zaken die niet worden betwist, zoals haar Somalische etnie, haar beheersing van de taal May en het behoren tot de clan Rahanweyn, Elay. Verzoekster was minderjarig tot 1 februari 2023 en werd een voogd toegewezen gedurende haar minderjarigheid. Verzoekster onderging vrouwelijke genitale verminking (VGV) type 1 en ondervindt hiervan ernstige medische klachten. Zij kampt met erge psychologische stress die leidt tot angsten, geheugenproblemen, concentratie- en slaapproblemen (verzoekschrift, stukken 3-5; Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 9 en 25). Verzoekster groeide op in een gebied dat in handen is van Al Shabaab. Het is belangrijk om de impact hiervan op verzoeksters bewegingsvrijheid te bekijken als jong meisje en als jonge vrouw. Het verzoekschrift verwijst naar algemene landeninformatie van EASO en M. Skjelderup. Dit maakt dat een minder doorgedreven kennis van de bredere regio van herkomst kan worden verwacht.

Verder gaat verzoekster in op haar herkomst uit Ceel Bashir. In eerste instantie heeft verzoekster zaken verteld over haar regio van herkomst, waarvan de bestreden beslissing erkent dat deze informatie correct is. Dit hield bijvoorbeeld verband met verzoeksters geografische kennis van haar regio van herkomst. Zij verwijst nog naar haar kennis van belangrijke gebeurtenissen in haar regio van herkomst die niet worden betwist (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 15-17; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 18-19). Verzoekster vertelde ook over zaken in verband met haar regio van herkomst die te snel aan de kant werden geschoven of over het hoofd gezien (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 13-18; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 5 en 21). De bestreden beslissing baseert zich op een foutieve lezing van verzoeksters verklaringen en houdt onvoldoende rekening met de informatie die verzoekster zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud kon geven over haar directe omgeving in het dorp (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 9-11; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 8). Het is niet ernstig om deze informatie als ingestudeerd af te doen. Dit strookt niet met de samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal. Verzoekster bekritiseert de motivering dat zij niet verduidelijktte binnen welke concrete context haar vader plaatsnamen heeft aangeleerd aan verzoekster. Zij verwijt de commissaris-generaal dat de vraagstelling niet werd aangepast aan de leefwereld van verzoekster. Er wordt niet gemotiveerd waarom de door verzoekster gegeven informatie niet relevant zou zijn. Zij herhaalt haar verklaringen over de afgelegde route tussen haar dorp en Buur Hakaba (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 11-13; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 9 en 17). Zij verwijst nog naar haar afgelegde verklaringen over de watervoorzieningen in Buur Hakaba en de berg in de stad (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 14). Verzoekster omschreef het leven onder Al Shabaab in het dorp (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 16). Verzoekster de kennis van de ruimere omgeving dan ook enkel van horen zeggen, hetgeen ze zelf herhaaldelijk aanhaalde. Zij genoot geen scholing in Somalië en bleef voornamelijk thuis. Scholen voor meisjes zijn in regio's in handen van Al Shabaab niet geopend. Verzoekster volgde wel koranonderwijs, maar dit leerde haar niets bij over haar land of regio. Men kan dit niet zomaar gelijkschakelen met regulier onderwijs. Tot slot vernam verzoekster doorheen de jaren heel wat zaken, wat haar voorgehouden onwetendheid nuanceert. Zij kon op bijzonder veel vragen antwoorden. Verzoekster besluit als volgt: *“De bestreden beslissing focust op twee aspecten: verzoeksters zogenaamde ‘zeer beperkte en vermoedelijk ingestudeerde kennis’ van de ruimere regio rond haar dorp Ceel Bashir/de stad Buur Hakaba, en haar zogenaamde gebrekkige kennis van belangrijke en impactvolle gebeurtenissen in haar regio zelf. *** Uit voorgaande volgt dat men op basis van de door tegenpartij aangehaalde elementen onmogelijk kan concluderen dat verzoeksters’ herkomst ongeloofwaardig is. Verzoekster dient het voordeel van de twijfel te krijgen.”*

In een tweede onderdeel gaat verzoekster in op een vrees voor vervolging of ernstige schade in Somalië ten gevolge van haar haar VGV type 1.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

- “3. *Psychologisch attest DEWULF L.A. dd. 21/01/2022;*
- 4. *Psychologisch attest DEWULF L.A. dd. 12/10/2022;*
- 5. *Mail An Eeckhout (Fedasil – Begeleider - AMA Dienst) dd. 06/12/2022.”*

2.1.3. In een aanvullende nota van 25 januari 2023 legt verzoekster volgende stukken neer:

- “1. *Attest CIBA 5 januari 2023*
- 2. *Attest CIBA 20 januari 2023*
- 3. *Mail sociaal assistent aan voogd omtrent opname in CIBA 25 december 2023”.*

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoekster geschonden acht, toont op zich niet aan dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. De Raad herneemt de beoordeling van de bestreden beslissing inzake het bestaan van bijzondere procedurele noden.

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet - begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Je haalde verder bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog aan dat je pijn had aan jouw borstkas en aan jouw hoofd en dat je ook rugproblemen had (zie "Verklaring DVZ" d.d. 17 januari 2022 p. 11). Er werd jou dan ook tijdens jouw eerste persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal d.d. 22 februari 2022 gevraagd of je al wat beter was, waarop je aangaf "enkel soms" (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 22 februari 2022 p. 4, hierna genoemd cgvs 1 p. 4). Er werd jou toen ook gevraagd of je medicatie nam voor deze medische problemen, wat je bevestigde (cgvs 1 p. 4). Je gaf verder nog aan dat je het gevoel had dat deze medicatie wel degelijk hielp (cgvs 1 p. 4). Je had tevens reeds voor jouw eerste onderhoud d.d. 22 februari 2022 een attest van Fedasil d.d. 12 januari 2022 voorgelegd, waarin er werd gesteld – door Dewulf Leiva Ann, een contextueel systematisch counselor – dat je sedert eind oktober 2021 één keer per week of één keer per twee weken bij haar op gesprek kwam, omwille van ernstige psychologische stress ten gevolge van jouw vlucht uit en gebeurtenissen in jouw thuisland Somalië en je slaapproblemen en concentratieproblemen ondervond. Er werd tijdens jouw onderhoud d.d. 22 februari 2022 dan ook gepeild naar deze medische problemen, waarbij je deze problemen bevestigde, aangaf dat je naar een vrouw ging – meestal op woensdag en één keer per twee weken - die met jou sprak over jouw stress en je het gevoel had dat deze gesprekken hielpen (cgvs 1 p. 4). Er werd jou toen verteld dat, indien je het tijdens het gesprek moeilijk zou hebben om jou te concentreren, je stress zou ondervinden, je dit zeker mocht aangeven zodat er rekening mee kon worden gehouden en er eventueel een pauze kon worden voorzien (cgvs 1 p. 4). Je bevestigde dit effectief te hebben begrepen (cgvs 1 p. 4). Toen jouw advocaat na de eerste pauze tijdens jouw onderhoud d.d. 22 februari 2022 aangaf dat je het tijdens deze onderbreking moeilijk had gehad, werd er jou gevraagd of het met jou ging, waarop je aangaf moeilijkheden te hebben om te ademen (cgvs 1 p. 9). Er werd toen gepolst of je enkel tijdens de pauze deze moeilijkheden ondervond, of dat dit nog steeds het geval was, waarop je stelde "een beetje beter dan voordien te zijn" (cgvs 1 p. 9). Er werd jou toen ook gevraagd of je een beetje water had kunnen drinken tijdens de pauze, wat je bevestigde, en er werd gepolst of je graag wat langer pauze wenste te houden, wat je dan weer ontkende, het zou geen probleem zijn geweest (cgvs 1 p. 9). Er werd nogmaals gesteld dat, indien je jou tijdens het interview niet goed zou voelen, je dit zeker mocht zeggen, wat je wederom bevestigde (cgvs 1 p. 9). Ook na de tweede pauze – tijdens jouw eerste onderhoud - werd er jou gevraagd of je klaar was om terug te beginnen, wat je bevestigde (cgvs 1 p. 18). Toen je tijdens jouw eerste onderhoud plots aangaf dat je pijn in jouw hoofd voelde en aangaf wat water te willen drinken, ging de Protection Officer voor jou water halen, waarna het onderhoud werd afgerond (cgvs 1 p. 25). Je stelde verder op het einde van het onderhoud nog alles te hebben kunnen vertellen tijdens dit gesprek, je voelde wel pijn door jouw maandstonden, je voelde jou niet helemaal goed, ook had je rugpijn en hoofdpijn (cgvs 1 p. 25-26). De Protection Officer gaf toen aan dat zeker te begrijpen en dat dit inderdaad een lastige periode is (cgvs 1 p. 25-16). Je gaf verder nog aan dat je alle vragen goed had begrepen, doch soms niet meteen kon antwoorden doordat je dan even "weg was" door jouw hoofdpijn (cgvs 1 p. 25-26). Je zei nog dat je op sommige vragen snel had geantwoord, wat achteraf problemen zou kunnen bezorgen voor jou, de Protection Officer stelde toen dat, indien het voor haar niet duidelijk was, ze steeds de vraag had herhaald, waarop jij "ok" antwoordde (cgvs 1 p. 26). Ook tijdens jouw tweede onderhoud d.d. 28 april 2022 werd er jou gevraagd hoe het met jou ging, je stelde toen jou goed te voelen (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 28 april 2022 p. 4, hierna genoemd cgvs 2 p. 4). Er werd gepolst of de ramadan niet te lastig was, wat je ontkende (cgvs 2 p. 4). Er werd jou ten slotte nogmaals verteld dat, indien je tijdens het gesprek enige moeilijkheden zou ondervinden om jou te concentreren, je stress zou hebben, je dit zeker mocht aangeven zodat er rekening mee kon worden gehouden of er een pauze kon worden voorzien, je bevestigde dit effectief te hebben begrepen (cgvs 2 p. 4). Op het einde van het onderhoud wenste je verder niets meer op te merken of toe te voegen (cgvs 2 p. 24). Voor wat betreft het attest van Fedasil d.d. 12 januari 2022 – opgesteld door Dewulf Leiva Ann, een contextueel systematisch counselor (Fedasil) -, kan er vooreerst worden opgemerkt dat dit attest niet werd opgesteld door een gespecialiseerde psychiater-arts. Verder kan er uit het attest d.d. 12 januari 2022 slechts worden opgemaakt dat jij sedert eind oktober 2021 – en aldus op dat moment een twee tot drie maanden – één per week of één per twee weken op consultatie was gekomen ten gevolge van ernstige psychologische stress, slaapproblemen en concentratieproblemen. Er kan uit het voorgelegd verslag verder op geen enkele wijze blijken op welke manier je behandeld werd tijdens deze consultaties. Verder is het attest gebaseerd op de verklaringen die jij zelf tijdens deze ontmoetingen aflegde. Dergelijk attest kan dan ook geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van jouw eventuele psychologische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. Er werd ten slotte de dato september 2022 (nog steeds) geen recenter psychologisch attest toegevoegd, waardoor jouw huidige psychologische toestand dan ook niet verder kan worden geëvalueerd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen."

Waar verzoekster een uitgebreid attest van 12 oktober 2022 voorlegt (verzoekschrift, stuk 4), merkt de Raad op dat dit dateert van na de afname van de persoonlijke onderhouden van 22 februari en 28 april 2022. De problemen die in het attest worden beschreven zijn gelinkt aan het vertrek van kamergenoten die het opvangcentrum mochten verlaten, omdat die een positief antwoord kregen, het feit dat verzoekster nog geen antwoord kreeg over haar verzoek om internationale bescherming en het gebrek aan nieuws van haar familie. Haar klachten namen toe nadat zij kennis had genomen van de bestreden beslissing. Uit deze elementen kan de Raad echter niet besluiten dat in het kader van de administratieve procedure onvoldoende rekening werd gehouden met verzoeksters bijzondere procedurele noden. Bovendien hecht de Raad geen geloof aan verzoeksters voorgehouden gebrek aan contact met haar familie en blijken haar verklaringen op diverse, wezenlijke aspecten niet aannemelijk (zie punt 2.4.). Uit de mail van 6 oktober 2022 blijkt dat verzoekster, kort na de kennisgeving van de bestreden beslissing, zich had teruggetrokken bij een vrouw met kindjes te Antwerpen, F., en dat zij opnieuw naar het opvangcentrum zou worden gebracht. De mail van 25 december 2022 en de attesten over verzoeksters verblijf in het Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers te Sint-Niklaas laat evenmin een andere beoordeling toe van verzoeksters bijzondere procedurele noden, zoals deze in de bestreden beslissing werden beoordeeld.

Waar verzoekster stelt dat er in het kader van een gendersensitieve asielpcedure bijzondere procedurele noden dienen toegekend te worden aan verzoekster met een soepelere geloofwaardigheidsbeoordeling tot gevolg, is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat verzoekster VGV type 1 heeft ondergaan, op zich niet kan volstaan om te besluiten dat er in haar hoofde bijzondere procedurele noden bestaan. Verzoekster dient het bestaan van dergelijke procedurele noden in concreto aannemelijk te maken en deze dienen afdoende te worden aangetoond. Verzoeksters profiel in acht genomen, is het aan haar hiertoe de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover verzoekster hier nood aan heeft en voor zover haar bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond. Verzoekster brengt geen bewijs bij waaruit kan blijken dat zij ten gevolge van haar VGV dermate getraumatiseerd is dat zij niet zou kunnen deelnemen aan de procedure.

Uit het verloop van de persoonlijke onderhouden blijkt dat rekening werd gehouden met het kwetsbare profiel van verzoekster. Verzoekster heeft op nuttige wijze kunnen deelnemen aan de procedure, zoals blijkt uit het verloop van het eerste en tweede persoonlijk onderhoud. De *protection officer* hield telkens rekening met hoe verzoekster zich voelde. De Raad ontwaart geen abnormaal verloop van de persoonlijke onderhouden, rekening houdend met verzoeksters psychische kwetsbaarheid.

Tot slot moet de asielpcedure het hoger belang van het kind respecteren, wat dient te worden gelezen in samenhang met de verplichting om rekening te houden met de in artikel 24, eerste en tweede lid, van het EU-Handvest erkende belangen van het kind. Ook moet er rekening mee worden gehouden dat een kind, overeenkomstig artikel 24, derde lid, van het EU-Handvest, regelmatig persoonlijke betrekkingen met zijn beide ouders moet kunnen onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist. *In casu* hangt dit samen met de beoordeling van verzoeksters nood aan internationale bescherming die verder wordt besproken.

2.4. Aangezien verzoekster bij aanvang van de procedure geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit en nationaliteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Verzoekster dient dit eenduidig aan te tonen en toe te lichten, in aanmerking nemend wat hierboven werd vastgesteld inzake haar kwetsbaar profiel, in overeenstemming met haar leeftijd en maturiteit.

Verzoekster brengt, behalve de documenten die zij in België heeft ontvangen over haar psychologische en medische begeleiding en opvolging in België, geen enkel document bij dat een aanwijzing geeft inzake haar herkomst en verblijfplaats voorafgaand haar komst naar België.

De Raad stelt vast dat verzoeksters asielaanvraag staat van de ongelooftwaardigheden.

Uit de vergelijking van haar verklaringen in de fiche "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" en haar latere verklaringen blijkt dat verzoekster de naam van haar oom niet eenduidig kan geven. In de fiche stelt verzoekster dat haar oom, die haar vlucht heeft geregeld M. I. A. zou heten, terwijl deze in de persoonlijke onderhouden A. M. A. wordt genoemd (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 13; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 5). Ook het vluchtmotief blijft in de fiche "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" beperkt tot de mededeling dat zij gedwongen zou moeten huwen met een lid van Al Shabaab, terwijl dit niet de hoofdreden is waarom verzoekster uit Somalië is moeten vluchten. Verzoekster werd weliswaar via haar gsm gecontacteerd door de jongen die haar voorstelde om te huwen en later een notoir

moordenaar en lid van Al Shabaab bleek te zijn, maar die jongen werd gearresteerd en zou tot de dood veroordeeld zijn (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 6-9, 23). Tot slot is het volstrekt ondenkbaar dat verzoekster in België aankomt met een gsm in haar bezit, volgens de fiche “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*”, maar deze haar niet in staat stelt om haar familie te contacteren. Verzoekster stelt zelfs dat er geen contact meer is sinds zij haar gsm heeft uitgezet in Somalië (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 24). Verzoekster volhardt dat zij geen contact meer heeft gehad met haar familie, omdat zij de nummers niet meer onthoudt (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 7). Daarna houdt verzoekster vol dat haar oom de districtscommissaris zou zijn van Buur Hakaba (*Ibid.*, p. 7). Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud verwijst verzoekster zelf naar een youtube-video waarop haar oom te zien zou zijn (*Ibid.*, p. 24; Landeninformatie, stuk 7). Het is niet aannemelijk dat er geen contact meer is tussen verzoekster en haar familie sinds zij haar gsm heeft uitgezet in Somalië, noch dat dit contact niet kan worden hersteld via het netwerk dat zij meent te hebben via haar oom, waarvan zij stelt dat die nu nog steeds de districtscommissaris is van Buur Hakaba (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 18).

In de fiche “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” stelt verzoekster op 5 augustus 2021 dat zij nooit naar school geweest is in Somalië, enkel vier jaar koranschool heeft gevolgd. In de DVZ-verklaring van 17 januari 2022 vermeldt verzoekster opnieuw dat zij geen of enkel informeel onderwijs heeft genoten. Zij kan lezen en schrijven, is verschillende jaren naar de koranschool gegaan en een paar maanden naar een privé-school (DVZ-verklaring, stuk 8, p. 6). Gevraagd naar haar beroep in Somalië, ziet verzoekster zichzelf als student (*Ibid.*, p. 7). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wordt gepolst hoe verzoekster het doet op school in België, waarbij zij aangeeft dat het goed gaat en haar favoriete vak wiskunde is (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 3). Verzoekster verklaarde verder dat zij naar de meest populaire koranschool, de kleinste van de drie, in haar dorp ging, van haar negende tot zij bij haar oom ging werken (*Ibid.*, p. 14-15). Wanneer verzoekster bij haar oom woonde, de districtscommissaris van Buur Hakaba, zou die normaal met verzoekster hebben gepraat en gezegd hebben dat verzoekster gehoorzaam moest zijn, als oudste van haar gezin, dat ze goed moet leren, goed studeren, zodat ze haar familie kan helpen (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 12). Verzoekster blijkt naast het Somali ook het May te beheersen. Bij aanvang van de procedure en tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gaf zij naast het Somali ook het Engels op als taal die zij een beetje spreekt (Verklaring betreffende de procedure, stuk 8; Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 6). Verzoeksters verklaringen over haar plattelandsachtergrond en beperkte opleidingsniveau zijn niet aannemelijk.

Verzoekster haar stelling dat zij amper buiten kwam in een door Al Shabaab gecontroleerd gebied, wordt evenmin aanvaard op basis van haar verklaringen. Verzoekster stelde dat in haar dorp waar zij met haar gezin woonde, zowel meisjes als jongens geen smartphones mogen hebben, geen muziek mogen luisteren, geen muziek op hun telefoon of in hun oortjes (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 16). Verzoekster kreeg van haar oom, de districtscommissaris van Buur Hakaba, een nieuwe gsm met simkaart, toen zij de eerste keer met de auto terugkeerde naar huis nadat zij haar oom was gaan helpen (*Ibid.*, p. 7). Thuis aangekomen was de koranleerkracht op bezoek bij haar gezin, waarbij die verzoekster vroeg om een jongen te helpen om ook zo'n gsm te kopen in Buur Hakaba en verzoekster voorstelde om samen met die jongen de volgende dag de minibus naar Buur Hakaba te nemen (*Ibid.*). Verzoekster pendelde gedurende drie à vier maanden wekelijks tussen haar dorp en Buur Hakaba en stond via haar gsm in contact met de jongen die haar voorstelde om te huwen en later een notoir moordenaar en lid van Al Shabaab bleek te zijn. Ook in Buur Hakaba ging verzoekster naar buiten, waarbij zij werd gewaarschuwd door haar oom om dit niet te doen (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 12). Zij ging met een buurmeisje, A., naar andere buurmeisjes, S., Sa. en M. (*Ibid.*, p. 12-13). Verzoekster wordt echter niet geloofd dat zij op deze manier niet op andere plaatsen in de stad kwam. Haar verklaringen over de plaats waar haar oom woont in de stad zijn dermate vaag en ontwijkend dat deze terecht doen besluiten dat geen geloof wordt gehecht aan haar herkomst en haar verblijf in het district en de stad Buur Hakaba. Zo kent verzoekster de berg waarnaar Buur Hakaba is genoemd niet, zij heeft deze nooit gezien, maar er enkel over gehoord (*Ibid.*, p. 14). De bestreden beslissing merkte aldus terecht op dat het niet mogelijk is dat verzoekster deze berg, gelegen in het centrum van Buur Hakaba zou kunnen hebben gemist. Verzoekster moet deze berg, die torenhoog boven de stad uitsteekt, zeker hebben gezien, niet alleen in de stad zelf, maar zeker in de ruime omgeving ervan (Landeninformatie, stuk 7).

Uit de bovenstaande elementen volgt dat verzoeksters herkomst ongeloofwaardig is. De voorgehouden vervolgingsfeiten die zich daar hebben afgespeeld en die de aanleiding gaven tot haar vlucht, zijn bijgevolg evenmin geloofwaardig.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar haar VGV en meent dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is: “*Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijk aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.*”

De Raad stelt vast dat, waar verzoeksters VGV inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is en zich niet opnieuw kan voordoen. De medische problemen die verzoekster hierdoor ondervindt (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 24) ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster thans in het verzoekschrift aanvoert dat zij enkel een VGV type 1 heeft ondergaan en dat zij riskeert om nog een verdere vorm van VGV, bijvoorbeeld type 2 of 3, te ondergaan, wijst de Raad erop dat hierboven reeds werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters herkomst en aldus evenmin geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen dat zij door iemand zou worden gedwongen om zich te laten besnijden.

Verzoekster voert verder noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in haar verzoekschrift enige andere, concrete vrees aan met betrekking tot haar VGV aan, noch ontwaart de Raad in het administratief dossier enige elementen waaruit zou kunnen blijken dat zij bij een terugkeer naar Somalië een concreet risico loopt om te worden.

Verzoekster beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en deze vrees dient *in concreto* aannemelijk te worden gemaakt. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke.

Bijgevolg is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van haar VGV. Een verwijzing naar een arrest van de Raad is bij gebrek aan precedentenwerking niet dienstig, te meer gezien elke zaak op zijn individuele merites dient beoordeeld te worden. Het louter verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoeksters persoon is evenmin voldoende om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een risico loopt om opnieuw slachtoffer te worden van VGV. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst hiervan het slachtoffer zou worden.

Verzoekster dient het bestaan van een nood aan internationale bescherming *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Zij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en haar persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoekster betreffen waarover enkel zij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt zij bijgevolg niet aannemelijk een eventuele gegronde vrees voor vervolging te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade te lopen.

Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV. Verzoekster toont niet aan dat in haar geval de VGV waarvan zij het voorwerp was een vorm van voortdurende en permanente vervolging is.

In zoverre verzoekster meent dat, gezien haar minderjarigheid in de administratieve fase van het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, de bewijslast en bewijsstandaard soepel dient te worden toegepast en hierbij in voorkomend geval een brede toepassing van het voordeel van de twijfel op zijn plaats is, benadrukt de Raad dat verzoeksters minderjarigheid haar niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoekster om internationale bescherming rust. Waar uit verzoeksters toelichting kan worden gedistilleerd dat bij de beoordeling van haar medewerkingsplicht rekening dient te houden met de steunmaatregelen die in haar hoofde zijn verleend, merkt de Raad op dat uit de notities van het eerste en tweede persoonlijk onderhoud blijkt dat de uitleg die gegeven werd aan verzoekster over de op haar rustende medewerkingsplicht aangepast was aan het feit dat verzoekster als minderjarige bijzondere procedurele noden heeft (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 2-5; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 2-4).

Ter illustratie licht de *protection officer* aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud toe als volgt: *“We gaan ook nog praten over jouw reis naar België en de redenen waarom je Somalië hebt verlaten. Ik weet niet of ze je dat al verteld hebben maar het is voor ons ook heel belangrijk om duidelijk te weten waar in Somalië je precies gewoond hebt, daarom gaan veel vragen ook gaan over de streek waar je gewoond hebt en het zou goed zijn als je probeerde daar zoveel mogelijk over te vertellen. Het is ook heel belangrijk dat je daar eerlijk over bent, als je een tijdje ergens anders gewoond hebt, is het heel belangrijk om dat te zeggen anders is het heel erg moeilijk inschatten hoe jouw leven was voor je naar België kwam. Als je daar eerlijk over bent wil dat zeker niet zeggen dat je minder kans zou maken om hier te mogen blijven.”* Ook bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud legt de *protection officer* uit dat *“Net zoals vorige keer is het nog steeds belangrijk dat je een duidelijk zicht biedt op waar je hebt gewoond binnen Somalië, ik ga jou vandaag ook nog wat vragen stellen over de streek waar je hebt gewoond. Het is ook nog steeds heel belangrijk dat je daar eerlijk over bent, als je een tijdje ergens anders gewoond hebt, is het heel belangrijk dat te zeggen anders is het heel erg moeilijk inschatten hoe jouw leven was voor je naar België kwam. Als je daar eerlijk over bent wil dat zeker niet zeggen dat je minder kans zou maken om hier te mogen blijven.”* Zelfs rekening houdend met haar minderjarigheid, heeft verzoekster niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op haar rust. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat traumatische ervaringen, alsook de onzekerheid waarin een jonge asielzoekster zich bevindt, ver weg van haar familie in het land van herkomst, leidt tot problematisch gedrag. Verzoekster heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende haar identiteit, herkomst en asielmotieven en niet halsstarrig vast te houden aan het verhaal dat haar door anderen werd opgedragen te vertellen. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige werden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die zij aflegt met betrekking tot haar directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de asielinstanties enkel vaststellen dat verzoekster geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoekster niet voldaan aan de op haar rustende bewijslast.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit het district Buur Hakaba in de provincie Bay in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouds en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP